

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov for Grønland om afgift af motorkøretøjer.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 140) findes i tidenden sp. 6016).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 151 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om mineralske råstoffer i Grønland.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 113) findes i tidenden sp. 6026).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 150 stemmer; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om krigsforsikring af fast ejendom og løsøre.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 45) findes i tidenden sp. 5981).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges med 85 stemmer mod 67.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om den amtskommunale beskatning.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 155) findes i tidenden sp. 5462, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B, sp. 1299).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 153 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om retsafgifter.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 23) findes i tidenden sp. 450, udvalgets betænkning i tillæg B, sp. 1251).

Der var stillet 20 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om retsafgift m.v.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 34) findes i tidenden sp. 450, udvalgets betænkning i tillæg B, sp. 1251).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

K. Axel Nielsen: De to forslag om retsafgifter har været underkastet en grundig udvalgsbehandling, der er resulteret i en række ændringsforslag, der efter min opfattelse er forbedringer.

Betænkningen indeholder usædvanlig fylde bemærkninger til ændringsforslagene, således at de interesserede, hvad enten det måtte være medlemmer af dette høje ting eller personer uden for tinget, kan finde oplysende begrundelse for forslagene, hvilket jo især har betydning, når lovene skal anvendes i praksis. Jeg er derfor i dette tilfælde i min gode ret til at henvise til betænkningen, og jeg tror for øvrigt også, at jeg ville kede de fleste af tingets medlemmer, hvis jeg gav mig til at gennemgå disse detailregler.

Jeg kunne godt have ønsket ét ændringsforslag mere, nemlig et forslag, der nedsatte retsafgifterne for borgerlige retssager og fogedsager. Jeg synes ikke, man ganske kan afvise den kritik, der har været fremført over for udvalget, bl. a. fra Advokatrådet, af, at disse høje afgifter kan afholde nogle fra at overgive deres fordringer til retslig inkasso og gennem domstole og fogedforretning få deres tilgodehavender inddrevet.

Det kan medføre to uheldige konsekvenser. For det første, at der kan være personer, der misbruger denne omstændighed, idet de tager kredit på forhånd uden tanke om at ville betale, idet de ganske nøgternt regner med, at kreditorerne ikke vil ofre de retsafgifter — minimum er jo 80 kr., hvis der både skal dom og fogedforretning til — og derfor lader være med at overgive fordrin-

gerne til inkasso, lader være med at gøre noget for at inddrive deres fordringer.

Den anden virkning er, at kreditor kan komme i en uheldig situation, idet han ikke gennem en forgæves fogedforretning får dokumentation for, at fordringerne er uerholdelige. Jeg vil gerne spørge finansministeren: hvordan vil man klare det rent skatteteknisk? Hidtil har man vel som hovedregel stillet det krav, for at fordringer kan afskrives, at der forgæves er søgt foretaget fogedforretning hos den pågældende debitor. Når det nu ligger sådan, at staten med sine afgifter i virkeligheden forhindrer folk i at gå til domstolene, burde man så ikke finde på andre kriterier for, hvornår et tilgodehavende skattemæssigt tillades afskrevet?

Men rent bortset fra dette spørgsmål — som jeg måske dog må bede finansministeren om at overveje mellem anden og tredje behandling — så er forslagene udtryk for meget betydelige forbedringer, idet der her gennemføres en forenkling af helt usædvanlig karakter, en forenkling, som gavner alle, der i praksis skal arbejde med disse ting. Derfor kan jeg trods alt anbefale begge lovforslag til vedtagelse.

Langkilde: Gennem den meget grundige udvalgsbehandling, som har fundet sted, er disse lovforslag, som jo i sig selv repræsenterer et meget betydeligt fremskridt i retning af forenkling, yderligere på en række punkter blevet forenklet, og jeg synes, at det er yderst tilfredsstillende, at denne lovgivning, som jo i mange år har plaget retsvæsenet ved sin indviklede og komplicerede karakter, nu fremtræder i en ny, moderniseret og rationel skikkelse. De ændringsforslag, som er stillet, er jo stillet i enighed, og jeg kan anbefale dem til vedtagelse.

De bekymringer, som hr. K. Axel Nielsen gav udtryk for i relation til spørgsmålet om borgerlige retssager om inddrivelse af gæld med henblik på stillingen over for skattevæsenet, har vi jo påpeget i betænkningen over for finansministeren. Jeg tror nu i det

[Langkilde.]

hele ikke, der er grund til at nære bekymring for, at de afgifter, der bliver pålagt, vil afholde nogen fra at søge gæld inddrevet, medmindre den er så ubetydelig, at det måske under alle omstændigheder ikke burde belaste retsvæsenet.

Med disse bemærkninger kan jeg anbefale de stillede ændringsforslag.

Per Federspiel: Også jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget, som det nu foreligger med de ændringer, der har været enighed om mellem finansministeren og udvalget.

Jeg tror, dette forslag kommer til at betyde en forenkling i praksis, selv om jeg ikke er blind for nogen af de indvendinger, som hr. K. Axel Nielsen har peget på. Jeg tror ikke, det vil vise sig særlig vanskeligt i praksis, og jeg går ligeledes ud fra, at man fra skattemyndighedernes side ikke vil kræve alt for rigoristisk bevis for, at småfordringer, som man ikke har villet ofre de forhøjede gebyrer på, uden videre afskrives som uerholdelige.

Jeg tror, det vil betyde en lettelse, ikke mindst for praktikere, at dette forslag nu bliver forenklet på denne måde, og vil anbefale forslagene til vedtagelse.

Rigmor Christensen: På mit partis vegne kan jeg anbefale de foreliggende lovforslag med de foreslåede ændringer.

Den fg. finansminister (Ninn-Hansen): Hr. K. Axel Nielsen betegnede disse lovforslag som en forenkling af helt usædvanlig karakter. Jeg tror, hr. K. Axel Nielsen har ret i denne karakteristik; der er virkelig tale om en forenkling, derved at de mange forskellige love om retsafgifter, vi havde tidligere, som var utidssvarende, bliver afløst af dette.

Jeg tror også, at både de afgiftspligtige og myndighederne vil finde, at den nye lov vil være mere enkel og lettere at arbejde med, og jeg kan oplyse, at der både i justitsministeriet og i finansministeriet arbejdes på at forenkle selve administrationen og berigtigelsen af afgifterne.

Med hensyn til det spørgsmål, hr. K. Axel Nielsen rejste, kan jeg svare på samme måde, som hr. Langkilde og hr. Per Federspiel

svarede, at vi ikke tror på i praksis, at der er nogen, der på grund af retsafgifterne vil give afkald på at søge beløbet inddrevet.

Der er ikke nogen bestemte skatteregler i forbindelse med dette spørgsmål. Hvis hr. K. Axel Nielsen ønsker det nærmere undersøgt, så vil jeg selvfølgelig gerne medvirke dertil, men jeg mener ikke, der foreligger faste regler om det.

Justitsministeren (Thestrup): Jeg vil gerne takke udvalget for den grundige og indgående behandling af forslaget til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om retsafgift m.v.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om retsafgifter.

§§ 1-8, ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af § 9, § 9 i den ændrede affattelse, §§ 10-17, ændringsforslag nr. 2, § 18, således ændret, § 19, ændringsforslag nr. 3, § 20, således ændret, §§ 21-27, ændringsforslag nr. 4, § 28, således ændret, ændringsforslag nr. 5, § 29, således ændret, ændringsforslag nr. 6, § 30, således ændret, §§ 31-33, ændringsforslag nr. 7, § 34, således ændret, §§ 35-39, ændringsforslag nr. 8 om en ny affattelse af § 40, § 40 i den ændrede affattelse, §§ 41-48, ændringsforslagene nr. 9-11, § 49, således ændret, §§ 50-55, ændringsforslag nr. 12 om en ny affattelse af § 56, § 56 i den ændrede affattelse, ændringsforslag nr. 13 om en ny affattelse af § 57, § 57 i den ændrede affattelse, §§ 58-63, ændringsforslagene nr. 14 og 15, § 64, således ændret, ændringsforslag nr. 16 om en ny affattelse af § 65, § 65 i den ændrede affattelse, ændringsforslag nr. 17, § 66, således ændret, §§ 67 og 68, ændringsforslagene nr. 18-20, § 69, således ændret, og §§ 70-78

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af forskellige lovbestemmelser om retsafgift m.v.

§ 1, ændringsforslag nr. 1 om en ny affattelse af § 2, § 2 i den ændrede affattelse, §§ 3-5, ændringsforslag nr. 2, § 6, således ændret, §§ 7-10, ændringsforslag nr. 3, § 11, således ændret, ændringsforslag nr. 4 og § 12, således ændret,
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov nr. 191 af 31. maj 1968 om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden) [af Ømann m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 235) findes i tillæg A. sp. 4593, fremsættelsen i tidenden sp. 4778).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Den fg. finansminister (Ninn-Hansen): Det af SF stillede lovforslag går ud på, at vi i løbet af en 10 års periode skal nå til, at det er uden betydning for opgørelsen af den skattepligtige indkomst, om skatteyderen har haft underskud eller overskud af egen bolig i et en- eller tofamilieshus eller en ejerlejlighed.

I det første år inden for 10 års perioden skal skatteyderen medregne 9/10 af over- eller underskuddet ved indkomstopgørelsen, i det næste år 8/10 osv., indtil vi i 1979 kommer ned på nul.

Rent teknisk kunne det vel lade sig gøre, at der ved indkomstopgørelsen ses bort fra den lejeværdi af egen bolig, der indgår på indtægtssiden, samt fra ejendomsskatter og udgifter til vedligeholdelse m.v. Jeg synes imidlertid gerne, jeg vil gøre opmærksom på,

at forslaget, hvis det blev gennemført, ville forringe enfamilieshusejernes stilling ud over, hvad der er en følge af boligforliget af 1966 — et forlig, vi jo fra regeringens side ønsker at opretholde og overholde.

Lad mig i øvrigt, hvis man sammenligner forholdene for enfamilieshuse og lejligheder, gøre opmærksom på, at bolig- og rentesikringsordningen for udlejningsejendomme ikke gælder for parcelhuse; det hører med ved en sammenligning af lejernes og parcelhusejernes stilling.

Vedrørende forslaget i øvrigt vil jeg gerne sige, at der foreligger et betydeligt problem med hensyn til spørgsmålet om renteudgiften. En erhvervsdrivende kan jo meget vel stifte pantegæld i sin villa for at tilvejebringe kapital til virksomheden. Han kan også stifte eller udvide en kassekredit for virksomheden imod at give banken et ejer-pantebrev i huset som sikkerhed. Jeg tror derfor, man må erkende, at man i en række tilfælde måtte give fuldt fradrag for renteudgiften, selv om lånet er stiftet imod sikkerhed i skatteyderens parcelhus. Det rejser det vanskelige, ja, efter min opfattelse næsten uløselige problem, hvordan man kan finde ud af, om et lån imod sikkerhed i et hus er anvendt til det ene eller det andet formål. Lønmodtagere eller pensionister ville selvfølgelig normalt være klart afskåret fra at fradrage renter af lån i et parcelhus med den begrundelse, at lånet er anvendt til erhvervsformål, men en selvstændig erhvervsdrivende ville ofte kunne påberåbe sig, at lånet er anvendt til erhvervsformål. Skattemyndighederne ville kun have yderst begrænsede muligheder for at afgøre, om påstanden var berettiget, og reglerne kunne derfor i høj grad friste til omgåelser.

Når renterne af lån i villaen ikke mere kan fradrages, vil skatteydere, der har mulighed for det, kunne se deres fordel i at indfri disse lån og optage et andet lån, der giver fuld fradragsret for renterne.

Selv om dette må være en principiel debat, vil jeg gerne have lov til at belyse den tankegang, jeg her er inde på, ved et eksempel. Hvis skatteyderen har et hus med en ejendomsværdi på 300.000 kr. og renteudgifter på 15.000 kr., så skal han efter gældende lov medregne en lejeværdi på 3¼ pct. eller 9.750 kr. i indkomsten. Herfra går et standardfradrag på 2.000 kr., ejendoms-